

med på, at man lægger administrationen ud til amterne, hvad angår tilskud til miljøvenlige produktionsmetoder. Den pind kan vi godt tilslutte os, men vi er imod de opstramninger, der i øvrigt sker især med hensyn til udnyttelsesprocenter.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan forstå, at SF i dag har en historisk ordfører og en faglig ordfører.

Kunne vi ikke få oplyst, hvad det i grunden vil betyde for landbrugsproduktionen – især den husdyrrige del – i Danmark, at nitratdirektivet skal strammes ekstra i 1999 og igen i år 2003? Det var måske muligt, når vi har både landbrugsministeren og miljøministeren til at give en forklaring på det.

Det må jo være nu, vi skal have en forklaring på det, mens det – efter SF's mening – går virkelig godt for landbruget, virkelig godt. Det er i grunden nu, vi skal have en forklaring på, hvad det betyder, så man kan komme ud af det i god tid, inden man kuldsejler.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi medvirker naturligvis altid til at klargøre konsekvenserne af regler vedtaget i EU. Det gør vi i forhold til Folketingets Europaudvalg, og det gør vi i forhold til Folketingets Miljøudvalg, og er der yderligere oplysninger omkring nitratdirektivets virkninger, man gerne vil have, så vil både min kollega og jeg meget gerne medvirke.

Når jeg tager ordet for at sige det, så er det, fordi jeg flere gange med nogen undren har noteret mig hr. Jens Kirks vredesudbrud mod nitratdirektivet. Nu har hr. Jens Kirk ikke været medlem af Folketinget i så mange år, og derfor vil det sikkert interessere ham at få at vide, hvem det er, der har lavet dette forfærdelige direktiv, under hvilken regering det er blevet vedtaget, hvad det var for en miljøminister, og hvad det var for en landbrugsminister, der rejste ned til Bruxelles og vedtog det her med både den ene grænse og den anden grænse, som efter hr. Jens Kirks opfattelse rammer det område af landet. Hvad er det for to ministre, der har ansvaret?

Jeg kan sige, det var ikke bare en regering, hvori Venstre og De Konservative havde sæde, det var en regering, hvori kun Venstre og De Konservative havde sæde. Det er vedtaget i 1991 med en Venstre-landbrugsminister og en konservativ miljøminister. Derfor vil jeg give udtryk

for det samme, som landbrugsministeren sagde tidligere: Jeg synes, at Venstre skulle vedkende sig et medansvar for de beslutninger, der er truffet på det her område, hvad enten det var her i landet, eller det var internationalt; beslutninger, der er truffet, mens Venstre har haft regeringsansvaret på de afgørende poster.

Man har anlagt en model for løsning af det her problem, som mange af os var skeptiske over for i sin tid, fordi vi frygtede, at den ville blive for bureaukratisk i forhold til sin effekt. Det har man nu engang gjort – for det havde man magt til at gennemføre dengang – og vi andre har loyalt efterlevet den siden og loyalt levet med de beslutninger og den model, der blev valgt. Jeg synes også, som landbrugsministeren og den socialdemokratiske ordfører i dag har påpeget, at der er nået gode resultater i et godt samvirke med landbrugets repræsentanter.

Men hvorfor skal det netop være partiet Venstre, der sætter spørgsmålstegn ved alt det, man selv har gennemført i sin tid, og de ting, der er lagt fast, og som den nuværende regering har måttet underkaste sig? For det er jo vilkårene, når der er lagt en linje og truffet nogle beslutninger, at så er det dem, man efterlever, indtil der er truffet nogle nye beslutninger. Og nitratdirektivet er genforhandlet igennem flere år, oven i købet stærkt tilskyndet fra dansk side, og vedtaget under en regering, hvor landbrugsministeren var medlem af partiet Venstre og miljøministeren kom fra Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det var jo en vældig fin historisk gennemgang fra miljøministerens side, men miljøministeren kan måske også huske, hvordan der har været skiftende flertal her i Tinget, når forskellige ting skulle gennemføres.

Vi ved alle sammen, at nitratdirektivet gælder fuldt ud i Danmark, Tyskland og Holland, 10 pct. i England og overhovedet ikke i Sydeuropa.

Mit spørgsmål til landbrugsministeren og miljøministeren var: Hvordan har man tænkt sig det udmøntet i Danmark fra 1999 og 2003, hvor der skal strammes ekstra op, når vi ved, at der er så husdyrtætte områder? Hvor skal disse besætninger gå hen? Skal de til øerne under den ny tunnel og over broen, eller skal de sælges eller hvad?